

CE-markering is een Europees productinformatielabel dat aangeeft dat het betreffende product volgens Europees gestandaardiseerde methoden op eigenschappen is getest. De Europese Commissie heeft vastgesteld welke eigenschappen voor welke bouwproducten in de EU relevant zijn en welke mate van eigen of externe controle daarbij hoort. De waardes van de eigenschappen moeten door de producent vermeld worden op het product, de verpakking of de begeleidende bon. Of producten zijn voorzien van CE-markering en of de eigenschappen op correcte wijze zijn bepaald, wordt gecontroleerd door de VROM-inspectie. CE-markering past in het beleid om binnen Europa handelsbelemmeringen weg te nemen. De handelsbelemmeringen voor bouwmaterialen en bouwproducten komen vooral door de verplichting om in elk ander Europees land een product steeds weer opnieuw te laten testen volgens de normen van dat land.

## Waarom is er een CE-markering?

Het doel van de CE-markering is het bevorderen van de handel binnen de EU. Door aan iedere fabrikant dezelfde eisen op te leggen, wordt concurrentie bevorderd. Deze eisen zijn vastgesteld op het gebied van constructieve veiligheid, brandveiligheid, gezondheid en milieu, gebruiksveiligheid, geluidbeperking en energiezuinigheid.

Bij de oprichting van de Europese Gemeenschap EG in 1957 te Rome, werd al voorgenomen om een interne markt te creëren. Eén van de manieren om dit te bereiken is de CE-markering; het bevorderen van de handel door het geven van gelijke kansen aan fabrikanten.

## Wie is er verantwoordelijk voor de CE-markering?

De producent en/of leverancier van het desbetreffende product, is 100% verantwoordelijk voor de inhoud van de CE-markering. Het geven van onjuiste of ontoereikende informatie in de CE-markering wordt beschouwd als een economisch delict, waarbij ook eventuele vervolgschades worden betrokken. De verantwoordelijkheid voor de toepassing ligt bij de afnemer. Indien de toepassing van een product strijdig is met de inhoud van de CE-markering, is de partij die het product heeft toegepast aansprakelijk.

## Wordt er door een organisatie gecontroleerd of bedrijven aan de gestelde eisen met betrekking tot CE-markering voldoen?

Ja, het Ministerie van Economische Zaken controleert of de eisen met betrekking tot CE-markering worden opgevolgd.

## Wat zijn de consequenties?

Niet gecertificeerd en toch dit soort bouwproducten maken, betekent dat u een economisch delict pleegt, maar misschien nog wel gevaarlijker, uw verzekering dekt een eventuele schade niet meer, met alle risico's van dien! Wanneer u als bedrijf bijvoorbeeld voor de EXC 2 bent gecertificeerd en een opdracht kunt krijgen in een hogere EXC-klasse, mag u de klus nog wel aannemen, maar niet meer zelf maken.

Afhankelijk van het gebruikersdoel, het belastingstype (statisch of dynamisch) en de productcategorie worden er aan bepaalde producten/gebouwen minder strenge eisen gesteld dan aan andere. Daarom zijn de gebouwen/producten verdeeld in uitvoeringsklassen. Een bedrijf kan zich laten certificeren voor EXC 1, 2, 3 of 4.

EXC 1: o.a. stallen, loodsen, kassen

EXC 2: o.a. kantoren, woonhuizen, industrie.

EXC 3: o.a. bruggen, stadions, grote torenflats

EXC 4: o.a. kerncentrales en bruggen over snelwegen

De terrasoverkappingen van Verano® zijn gekwalificeerd voor EXC 1.

## Op welke wijze dienen producten van een CE-markering te worden voorzien?

Een CE-markering bestaat uit het verstrekken van een conformiteitsverklaring. Dit is een document waarop de eigenschappen worden verklaard. Het document kan worden meegeleverd met de opleverings- en afleveringsdocumenten. De CE-verklaring kan voor een afzonderlijk onderdeel worden afgegeven of voor een complete constructie ineens.

## Wat is NEN-EN 1090?

De richtlijn NEN-EN 1090 is een reeks Europese normen die de fabricage en assemblage van stalen en aluminium dragende constructiedelen reguleert.

NEN-EN 1090 bestaat uit drie delen:

1. NEN-EN 1090-1, de CE Conformiteitsverklaring
2. NEN-EN 1090-2, technische eisen voor staalconstructies
3. NEN-EN 1090-3, technische eisen voor aluminium constructies.

Punt 1 en 3 zijn toepassing op onze terrasoverkappingen.

## Wat is een dragend constructiedeel?

De definitie van een dragend constructiedeel luidt volgens de NEN-EN 1090-1 als volgt: "Onderdelen om te worden toegepast als belasting-dragende delen van werken, ontworpen om mechanische weerstand en stabiliteit en/of brandwerendheid te verzorgen, met inbegrip van aspecten van duurzaamheid en bruikbaarheid, die direct zoals geleverd kunnen worden gebruikt of in een bouwwerk kunnen worden opgenomen."

Enkele voorbeelden: staalconstructies, trappen, bordessen, balkonhekken, bruggen, kermisattracties, tribunes en terrasoverkappingen.

## Wat valt er niet onder NEN-EN 1090?

Onder andere: ramen, deuren, vliesgevels, onderdelen van een machine, montage op het werk.

